

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/245/2014
Identifikačné číslo spisu:	1712216553
Dátum vydania rozhodnutia:	03.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Vladimír Magura
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1712216553.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn.10C 204/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. januára 2014 sp.zn. 14Co 445/2013, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Pezinok uznesením z 8. októbra 2012 č.k. 10C 204/2012-7 vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením zo 7. januára 2014 sp.zn. 14Co 445/2013 napadnuté uznesenie Okresného súdu Pezinok z 8. októbra 2012 č.k. 10C 204/2012-7 potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcovi okresného súdu. Za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR č. II ÚS 124/2011 z 30. marca 2011.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov bez náhrady. Dovolanie odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie

konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a že bol súd nesprávne obsadený (§ 241 ods.2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/, f/, g/ O.s.p.). Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Navyše, ak rozhoduje vylúčený sudca, treba považovať súd za „nesprávne obsadený“. Nakoniec odvolaciemu súdu vyčítala aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa 3. júla 2014 vzala žalobkyňa svoje dovolanie späť. Späťvzatie dovolania zdôvodnila tým, že uznesením Okresného súdu Pezinok z 5. júna 2014 č.k. 10C 204/2012-43 bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Pezinok z 8. októbra 2012 č.k. 10C 204/2012-7 medzičasom s použitím § 11 ods. 1 veta tretia zákona č. 71/1992 Zb. zrušené.

Podľa § 243b ods. 5 (veta druhá) O.s.p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) postupoval podľa citovaného zákonného ustanovenia a konanie o dovolaní žalobkyne zastavil.

Žalobkyňa z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej dovolaní muselo zastaviť, preto jej vznikla povinnosť nahradiť žalovanej trovy tohto konania (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods.1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.